

---

mezítelen versek III.

BÁLINT BÉLA

---

a londoni utcákon például
valódi milliomoslányok
szaladgálnak mezítláb porosan
puszta testükre vett
piszokszínű pulóverben
de te
valld be
hogy csak egyszerűen
lusta vagy fület mosni
drágám

sorokat gondosan
letépett gallyat dobtunk halomra
zúzmarás hajnalokon
versbe rakok
de most hogy itt állok
félek
talán az első cseppet
azt kellett volna felitatni

a szót
nem lesz szabad eztán írnom
esténként magamnak
és néha neked fogom halkán súgni
mert félek
a tegnapi boldogság
elszálló részegségem
oltja-e majd a ma szomját
a szép hiányát

HÓNOM ALÁ A RENDDDEL

ne igyekezz BB vagy CC mozdulatait utánozni
ritkán sikerül tökéletesen
és ha nem

bizvást utánozhatod viszont a híres
francia mannequin-iskolák növendékeit
nehéz könyvvel a fejedén
sétálj szobádban föl s alá
naponta ötször
a tartalom nem számít

könnyzáporban
délutánonként
a nagy mozgolódás kezdetén
kereszttek erdejébe veszve
gyömöszölgetjük
kicsiny ládikóba
ketten
messzi évek betörtetlen mosolyát
az elmúlás no meg én
ezeken a napokon
láttam anyát is utoljára
virágot nyomott homlokomra
s játék közben
mint valamikor rég
meg kellett mondanom
érzem-e még a fagyos érme
szerelmét
s most könnyeim esokorba fonjuk
koszorúnak
a ragaszkodás emlékére

lennék kislány
siratnám most félredobott tisztaságom
szemérem fátylát
elalvó lépcsőházak
nyöszörgésében felejtve
nőknél is messze 50% felett van
azoknak a száma
akik életük valamelyik szakaszában
szokásszerűen üztek önkielégítést
azok a nők
akik ezt sohasem tették
túlnyomórészt az infantilis és frigid
nők kategóriájába tartoznak
ezek bár tiszták maradtak
mégsem erényből tették ezt
hanem szenvedély híján
(N. É. Dr. P. Miklós 1959.)

lennék rab
vágyhatnék most szabadságot
de így
mit veszhettem én így
a mosolyt
szemem felvillanó pillantásából
bár a dohányzás a szenvedélyek közé tartozik
régii illemkódexek szerint
enyhébben bírálendő
mint a nő kántya és a bor
a dohányos nő az egyenjogúság élharcosa

mégis óva intjük
éjjel idegen uraktól
tűzet ne kérjen
mert azok hátha maradiak

fessünk zászlót a falra
magam vetetem le rája
igen küldök gondolataimért én is
a hátralevő oldalakat
okosan meg kell szerveznünk
jusson unatkozásra is bőven
érezni szeretném
és azt ilyenkor szoktuk mindketten
rajtad is láttam
csak neked egy kissé fáj
az alkonyatot

ha gyermeked neveletlen
megállapítod-e
hogy e tulajdonságát
házastársadtól örökölte
ha barátnőd új ruhában jelenik meg
közlöd-e vele
hogy csípőben erősíti
de viszont ez a fazon két év előtt
amikor te
ilyet csináltattál még divatos volt
gyakran közlöd-e feleségeddel
hogy anyád
ezt vagy azt jobban főzte

voltam gyermek
meg azóta már magam
boldognak is mondtam
őreganyó papnak küldött volna
vajon a nagyharang
a besárgult ablak előtt
nagy-e még
legyek úr mindig ezt suttogta
de mariska
mert akkor még csak így hívtuk
ilyenkor nem engedte
hogy orvost játsszak vele
az ól mögött
disznónk nem volt
de az apám
jó ember nem dohányzik nem iszik
mesélte anya esténként
a szomszédoknak
már gyűjtött
kölcson az kérjen
akinek pillanatnyilag nincsen
viszont indokoltan remélheti
hogy belátható időn belül lesz
kölcson az adjon
akitől kérnek akinek van

és annak akitől remélheti
hogy visszakapja
ezért nem ettünk húst azokon a vasárnapokon
de nem volt baj
mert a házi-naplóba mindig
jót írtunk anyával
tréfáltam
nem is ismerem öreganyót

voltam gyermek
meg azóta már magam
boldognak is mondtam
de ha majd egyszer
berámáztam küszködéseim
most még éjjelenként rendszeresen felriadok
terpeszkedő kocsiszobámban
tegnap este
talán éppen itt
kedvesemmel ültem
inkább csak begyújtani nem volt kedvünk
elviselni így
a meleg hűtlenségét
az ki próbálta tudja
mennyivel könnyebb
de ha majd szigorításokkal
életet játszunk

havonta egyszer: elsején
férj és feleség
tartsanak egy kimerítő
éjjélbe nyúló értekezletet a pénzről
a megbeszélés után
ígyanak meg egy pohár bort
és jöhet a nyugovó
az első örömük már megvolt
kiadós értekezlet
ahol csak a pénz volt napirenden
további örömök: a tilalmak betartása
(ha felment a karalábé
az asszony szótlanul vegye meg a tökötet)

már emelem is karjaim
hónom alá a renddel
majd a felszökő higanyszál
jelentést fog tenni
nem léptem-e át
kinőtt illedelmességem határait
kikézbésítették
a pillanatot
mikor nekem is be kell
hullámozni sorok egyikébe
s végre meg fog indulni
nyikorogva a nagytűkörben
majd meglátod
az is te leszel
csak tagadni fogod
mi én vagyok benned

a kitarkított lendkerék
na most szeress
na most nevéss

megannyi újrakezdett történet közül
miért pont ezt kerestem
bevallom néha leszegem tekintetem:
ér-e többet
méltósággal telt kudarc
a félörömnél

elő a kehelyt
csurog már felhasított kaptáraiból
fogadalmam
megvan mit vágytam
titkon azért
vasárnaponként
régebben más napokon is
megesalom ünneplőmet
elhagylak egy-egy órányira
olyankor
egy-egy gondolat előtt meghajolva
mintha hazatértem volna
úgy tetszik
mintha tekintetem ismét ökölbe szorulna
és jó
néha azt hinnem
összekuporodtan
hogy az akkor én vagyok

és most újra itt a tavasz
megjött
az öreg fiákeros is
a tavalyi szénnel
dübörgő melegség párnám alá zúdul
cuppanós csókot nyomva
szeretöm
takaros fülecskéjébe